

фондового ринку України є перш за все можливими напрямками його розвитку у майбутньому, але тільки за умови їх розв'язання [5].

Крім того, на розгляді в Парламенті перебуває проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо розкриття інформації на фондовому ринку та вдосконалення порядку емісії цінних паперів та розширення можливостей для залучення капіталу) (реєстраційний №5592), що передбачає трансформацію емісійної діяльності. Зокрема, ним спрощується механізм емісії, яка здійснюється шляхом приватного розміщення, та суттєво підвищуються вимоги до публічного розміщення цінних паперів [4].

На нашу думку, звичайно, вирішення всіх існуючих проблем на вітчизняному ринку облігацій потребує певного часу, але незважаючи на існуючі недоліки, ринок цінних паперів України та ринок облігацій як його вагома складова має великий потенціал розвитку. Найголовніше - врахувати всі існуючі недоліки і прогалини, намагатися перевести їх у позитивні сторони, які допоможуть йому вийти на гідний рівень.

Література

1. Про цінні папери та фондовий ринок: Закон України від 23.02.2006 № 31 // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 31. – Ст. 268.

2. Роль В.Ф. Фінансове право: навч. посіб. / В.Ф. Роль, В.В. Сергієнко, С.М. Попова. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 392 с.

3. Рынок ценных бумаг и биржевое дело: учебник для вузов / под ред. проф. О.И. Дегтяревой, проф. Н.М. Коршунова, проф. Е.Ф. Жукова. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 501 с.

4. Чи є перспективи у ринку облігацій в Україні? [Електронний ресурс] // FINPOST. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://finpost.com.ua/news/2750>.

5. Іоргачова М. Ринок облігацій в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку / М. Іоргачова, Г. Коцюрубенко // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. – 2016. – № 2. – С. 62-78.

УДК 330.322(043.2)

Бігоцька Д.Р., студентка,

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

Науковий керівник: Бортник Н.П., д.ю.н., професор

ПРОБЛЕМИ МЕТОДОЛОГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРАВА

Слід зазначити, що ідея соціально-економічної детермінації права досить серйозно упроваджувалася у вітчизняну наукову правосвідомість. Відповідні сліди її виявляються і в сьгоднішніх теоретичних працях, причому таких, що безперечно тяжіють до пошуків нового погляду на правову проблематику і звертаються до сучасних методологічних уявлень.

Належність інвестиційних відносин до господарських визначає і методологію регулювання цих відносин, якій притаманне комплексне застосування приватноправових та публічно-правових елементів такого регулювання з метою забезпечення балансу приватних та публічних інтересів у сфері господарювання.

Разом з тим, інвестиційне право характеризується і регулятивною особливістю, яка визначає його специфіку в межах господарського права і може бути названа позитивним стандартом регулювання.

Регламентуючи правові форми, що опосередковують рух капіталу (іншими словами, створюючи умови для того, щоб майно могло самореалізуватися саме як капітал, здатний приносити дохід), суспільство (а точніше держава) з самого початку повинно забезпечити формування таких правових умов, які гарантували б власнику майна (як правило, грошових коштів) – потенційному капіталістові, по-перше, повернення первинно авансованого капіталу, а по-друге, можливість реалізації його (капіталу) споживної вартості, тобто, отримання прибутку [3, с. 118].

Незважаючи на очевидність того, що методологія не є синонімом методології науки, досить часто ці поняття не розмежовують. Тут зауважимо, що методологія науки - це одна з можливих форм методології як цілісного поняття і явища.

Крім методології науки мову можна вести про методологію діяльності, методологію творчості, методологію лікування і т.д. Враховуючи сказане вище, розглядаючи розуміння поняття «методологія» взагалі, а не поняття «наукової методології» («методології науки»), можна погодитись з О. Новіковим та Д. Новіковим, які визначають методологію як «вчення про організацію діяльності».

Крім того, методологія є відмінною особливістю науково-пізнавальної діяльності. Поза методологією наукова діяльність (на відміну від окремих форм практичної, пізнавальної, творчої тощо, діяльності) здійснюватись не може. Саме тому Г. Рузавін має рацію, коли зауважує, що «зазвичай при порівнянні наукового пізнання зі буденним, суттєву різницю між ними бачать перш за все в тих способах, за допомогою яких досягається знання в науці і повсякденному житті. Надійність, системність і підконтрольність наукових знань забезпечується за допомогою спеціальних і загальних методів дослідження, у той час як буденне знання задовольняється рутинними правилами, що спираються на «здоровий глузд» і найпростіші індуктивні узагальнення предметів і явищ, що безпосередньо сприймаються».

Лише з формуванням наукового пізнання, яке якісно відрізняється від донаукового, виникає метод як показник і своєрідний визначник формування цього наукового знання, і разом з ним людське пізнання стає методологічним. Фактично існує діалектична єдність між наукою і методом.

Це й зрозуміло, оскільки наукове дослідження не ведеться наосліп, воно не зводиться до безперервного ланцюга здогадок. Навіть в повсякденному пізнанні ми, тією чи іншою мірою, попередньо відсіюємо очевидно неправдоподібні здогадки. При висуненні гіпотез, пошуку законів, побудові і перевірці теорій, вчений керується певними прийомами, правилами і способами дослідження, які в своїй сукупності характеризують метод дослідження. Хоча такі методи й не гарантують досягнення істини, тим не менш, вони значною мірою полегшують її пошуки, роблять їх більш систематичними і цілеспрямованими [2].

Зрозуміло, що в окремій науковій роботі малоймовірно дістати щодо висловлених гіпотез завершених висновків, особливо у формі точно сформульованих теоретичних положень або конструкцій [1, с. 7].

Більш реально розраховувати наближення до них через позначення актуальних методологічних проблем сучасного інвестиційного права, насамперед проблем його предмета та методу. Однією з умов його обґрунтованого розгляду, на нашу думку, є звернення до питання становлення і розвитку інвестиційного права.

Література

1. Кельман М.С. Проблеми методології юридичної науки у співвіднесенні з відповідною проблематикою інших наук / М.С. Кельман // Право і суспільство. – 2009. – № 3. – С. 3-8.

2. Проблеми методології юридичних наук (загальні зауваження) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/10810806/pravo/problemi_metodologiyi_yuridichnih_nauk_zagalni_zauvazhennya

3. Фархутдинов И.З. Инвестиционное право: учеб.-практ. пособие / И.З. Фархутдинов, В.А. Трапезников. – М.: Волтерс Клувер, 2006. – 432 с.

4. Шишка Р.Б. Інвестиційне право України: посібник. / Р.Б. Шишка. – К.: Вид-во Ліра-К, 2015. – 328 с.

УДК 341.824(043.2)

Галашева О. М., магістрант,
Київський університет права
Національної академії наук України, м. Київ, Україна

СИСТЕМА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

На сьогодні поширюється практика здійснення діяльності із забезпечення економічної безпеки підприємства на системній основі. Створення та функціонування системи економічної безпеки підприємства надає можливість надійного та безперервного убезпечення його економічної діяльності. Розвиток економічної безпекології розширює зміст поняття «система економічної безпеки підприємства», що